

giment. Medens der saavel for Fodfolket som for Artilleriet er gjort Regning paa, at 4 Aargange vilde kunne tilveiebringe den fulde Krigsstyrke, og at den sidste Aargang af Linien vil kunne udgjøre Erstatningsmandskabet, vilde 4 Aargange af Rytteriet ikke være tilstrækkelige til at udfylde Regimenterne til Krigsstyrke. I den Henseende maa man gjøre Regning paa mindst 5 Aargange, og, naar der skal kunne afgives tilstrækkeligt Mandskab til Ordonnanteskadronen, vil der medgaa det Meste af Rytteriets samtlige 6 Liniebatailloner; men over derfor har man foreslaaet, at der ikke etableres særlige Rytteri-afdelinger i Landeværnet eller Forstærkningen, som den nu kaldes. Man har ikke en saa stor Lillid til Forstærkningsafdelinger i Rytteriet, som man kan have til saadanne i Fodfolket; Organisationen er i saadanne Afdelinger saa kompliceret, at det vil være meget vanskeligt at etablere dem i Landeværnet. Derimod gaar Forslaget ud paa, at samtlige Værnepligtige i Rytteriet vilde kunne anvendes som Erstatningsmandskab for Linien, selv om de ere overgaaede i Forstærkningen. Den Styrke, som saaledes er bragt i Forslag for Rytteriet, fremtræder ogsaa som et Mæglingsforslag mellem Anskuelser, som stode hinanden forholdsvis fjernt. Jeg skal minde om, hvad der fremkom i Forsvarskommissionen, hvor et Mindretal ikke mente at kunne gaa saa vidt som Flertallet. Her foresloges Rytteriet indskrænket til et Antal af 10 Linieeskadroner plus 3 Forstærkningseskadroner; men et andet Antal Medlemmer af Kommissionen foreslog da netop som et Mæglingsforslag mellem Yderlighederne de 12 Linieeskadroner, som Flertallet nu her foreslaar. — Endelig kommer jeg til Ingeniørerne, som der er tiltænkt en forholdsvis stærkere Forøgelse end noget andet Vaaben. Flertallet mener imidlertid ikke, at der efter vore Forhold er grundet Anledning til at gaa saa vidt med Udviklingen og Forstærkelsen af dette Vaaben, som der er foreslaaet, og man foreslaar derfor i det Væsentlige at blive staaende ved de Kadret, som for Diebliffet heves. Dog maa jeg erindre om, at man foreslaar selve Ingeniørforpætt underlagt Artillerikommandoen, hvorved man altsaa sparer den øverste Ingeniørstab. Til dette Forslag kommer jeg forøvrigt yderligere tilbage, naar vi komme til at forhandle det senere Afsnit, der omhandler Hærens Kammer, hvor den hele Aantegang, der har ledet os til dette Forslag, vil komme stærkere frem, idet den gaar ud fra Bestræbelsen for at affstatte den for Vaabnet særegne øverste Kommando. Bortset altsaa fra en Besparelse af Ingeniørforpættens øverste Stab, har man ikke foreslaaet nogen anden Indskrænkning end den, der følger af Inddragningen af Reservebataillonerne. Naar der for Diebliffet heves 2 Pionerkompagnier og 3 Reservekompagnier har Flertallet ikke set tilstrækkelig Grund til at bevare denne Forskjel i Antal, idet man antager,

at Antallet af Reservekompagnierne, hvis væsentlige Betydning er at danne Arbejderkolonner og at lede saadanne, rettest bør være det samme som Pionerkompagnierne, saaledes at der knyttes et Reservekompagni og et Pionerkompagni, altsaa et Arbejderkompagni, til hver Division. Forøvrigt er det den nuggjældende Hærens Lante, at disse Arbejderkompagnier blive supplerede og udfyldte af indkaldte Militærarbejdere, og den samme Lante mener Flertallet at burde fastholde, saaledes at deraf vil følge en noget mindre Anvendelse af Mandskab til Ingeniørstjeneste. Den stærke Forøgelse om Udvikelsen af Ingeniørafdelingerne antager Flertallet staar i Forbindelse med Forslaget om større Befestningsanlæg, og man maa naturligvis erkjende, at, dersom man var overbevist om, at man i de nærmeste Aar vilde komme ind paa Anlægget af en større Befæstning om Kjøbenhavn, vilde den foreslaaede Forøgelse af Ingeniørerne ingenlunde være for stor, men maatte tværtimod anses for at være meget for lille. Da Flertallet imidlertid ikke gaar ud fra denne Forudsætning om Kjøbenhavns fremtidige Befæstning, har dette ogsaa lebet til, at det ikke kan tiltræde Forslaget om en Forøgelse af Ingeniørstyrken. Man antager, at der allerede nu høves et saa stort Antal Ingeniørofficerer, at der ikke kan være fuld Anvendelse for dem i egentlig militær Tjeneste, og jeg vil minde om, hvad Forsvarskommissionen allerede udtalte sig for, nemlig at man i Fredstid kunde anvende Ingeniørofficererne ved Tilsynet med det civile Bygningsvæsen, en Lante, som gjentagne Gange er kommen frem i Finansudvalget og der har fundet en stærk Støtte. Jeg tror heller ikke, at der fra et militært Synspunkt vil kunne indvindes noget stærkt derimod, idet der utvilsomt ikke kan være fuld Anvendelse for de nuhavende Ingeniørofficerers fulde Arbeidskraft. — Disse ere de væsentlige Punkter, jeg kunde ønske at frembringe med Hensyn til selve Hærens Inddeling og de forskjellige Vaabenarter. Der staar endnu tilbage at minde om den af Flertallet foreslaaede Organisation af Landeværnet. Da man ikke har troet at kunne tiltræde Forslaget om Reservebataillonerens Omdannelse til Liniebatailloner, har det været Flertallet magtpaaliggende at foreslaa en saadan Organisation af Forstærkningsbataillonerne. Den Fordeling, som nu er gjældende, anser man ikke for at være tilfredsstillende, idet Forskjellen mellem en Reservebataillons og en Forstærkningsbataillons hele Organisation ikke er saa stor, at den ikke lader overmaade Meget tilbage at ønske med Hensyn til Reservebatailloner. Dersom man skulde bevare disse Batailloner, var Flertallet ogsaa af den Anskuelse, at man rettest burde følge Mindretallet i dets Forslag om at gjøre dem alle til Liniebatailloner, men dette har man ikke turdet optage af Hensyn til de store Bekostninger, som det under alle Omstændigheder vilde medføre. Man var altsaa henvisst til at gaa den modsatte Vej, og ifødetfor